

Új Ellenzék

2012 március 09. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A fülkeforradalomnak most egy forradalmian új, a szavazófülkéket figyelmen kívül hagyó ellensúllyal kell farkasszemet néznie. A politológusoknak izgalmas, a magyarok számára igazságtalan, az ellenzék rosszabbik fele számára örvendetes történelmi változás megy végbe az Európai Unió-ban{...}

{...} egyes intézmények hatalmi fékként funkcionálnak egy nemzetállam bels? m?ködésében.

A semleges szemlél?d? mondhatná: rendben van, hisz ez a demokrácia velejárója. Az effajta hatalmi ellensúlyok megléte vagy újak születése, szükséges alapja a rendszernek. Ezek esetleges ellenállásával egy kormányzati cselekvésnek számolnia kell. A bökken? csak az, hogy kérdéses az új fékek és ellensúlyok jogossága, igazságossága. Illetve vajon számolnak-e a következményekkel (amit nevezhetünk egy „ellenhatás ellenhatásának") az új ellenzék születésénél bábáskodók?

Egy nemzet szellemi életében a szuverenitás, az, hogy saját maga dönt önnön sorsáról, fontosabb igény, mint azt az unió egyes vezet?i és a magyar ellenzék rosszabbik fele véli. Még akkor is, ha a kormány nem hoz mindig jó döntéseket. A képviseleti politikának a bizalom az alapja. Ha ez megvan, a választópolgár elfogadja azt is, ha olyan döntés születik, amely személy szerint neki nem érdeke. S?t akkor is, ha érdeke ellen való. Persze ennek van egy határa, és létezik egy hitelességi küszöb. (Gondoljunk csak Gyurcsány nagy tévedésére, amikor az ?szödi beszéddel el?re akart menekülni, de átlépte a hitelességi és bizalmi demarkációs vonalat!)

Az Európai Unió intézményeinek egyes vezet?i véget kívánnak vetni a kétharmadnak. Olyan folyamatos ellenzéki jelenlétet igyekeznek biztosítani, hogy a kormány ne tudjon élni az erejével. Eredménnyel. A törvényhozás menete kissé lelassult, illetve megjelentek olyan tartalmi elemek is, amelyek már nem a kormányoldal akaratából származnak. Sorolhatnánk a konkrét javaslatokat, amelyeket küls? nyomásra kell beépíteni a törvénykezésbe. Mintha gyengülni látszana a kétharmad. (Ha most szövegeznék az alaptörvényt, biztos vagyok benne, hogy nem ugyanúgy szólna.) Mintha egy kis többséggel rendelkez? koalíciós kormányzás el?tt állnánk, er?s ellenzékkel a nyakán. A f?bb törésvonalak pedig a neoliberális és a patrióta gazdaságfilozófia, illetve a szociálliberális és a konzervatív-keresztény politikai értékek mentén húzódnának. Mintha kétpólusú politikai csata kezd?dne Magyarországon. Azzal az aprócska, mégis fontos különbséggel, hogy az egyik pólus nem magyar és nem a választópolgárok akaratából létezik.

Létezik viszont az „ellenhatás ellenhatása". A nemzetközi új ellenzék m?ködése sokakból dacosságot vált ki. Meger?síti a kormányzókba vetett bizalmat. Százezrek álltak ki a kormány mellett a januári békemenet rendezvényen, a biztos Fidesz-választók els?dleges pártpreferenciája er?södött. A hangulat pedig unióellenessé vált. Vajon számolnak ezzel az új ellenzék atyjai? A balliberálisoknak pedig azzal kell szembenézniük, hogy küls? er?kre való támaszkodásuk nem vált ki túlzott szimpátiát a saját táboruk el?tt sem. Ez látszik a jelenlegi

támogatottságukon is. Mi meg háborgunk itthon, amikor Neelie Kroes (uniós biztos) névtelen informátorra hivatkozik; megbotránkozunk, amikor Cohn-Bendit tények nélkül zagyvál. Pedig… Kevesebb sikerrel ugyan, de nem ilyesmit csinálnak a hazai elvtársaik is?
Nagy Ervin- magyarhirlap.hu

Ajánló